

Háló Gyula **Karácsonyi könyörgés**

Öltözz hóba, havazásba,
karácsonyi ámulásba,
kincseid aggasd a fákra,
vétkeidet hajítsd hátra;
ülj karácsony ablakába!

Hallgass a gyermek szavára,
dőlj rá erős jászolára,
öltöztess föl csillogásba
szép szemed, mindenki lássa;
ülj karácsony ablakába!

Bujtasd ünnepi ruhába
fázó szíved, forró lázba,
hordjál derűt mennyből házba,
vidd a jó hírt, vidd világba;
ülj karácsony ablakába!

Simeon

A száj nyálkahártyája foltosodik,
s a zártalan gyomortól egyre bűdösebb,
beszélgetéskor elfordítja arcát
és fogai helyét ujjjaival takarja,
de önfeledt pillanataiban hunyorog,
s mint a remény, oly huncut,
majd ismét gyötrött húsa émelyegteti,
mikor megpillantja a kisdedet,
mitől újra fiatal, sőt újra születik.
Most már meghalhat: mindent látott.